

# СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ

© 2015 БАБИЧ В. Д.

УДК 330.341.1:330.322

## Бабич В. Д. Сучасні підходи до формування державної інноваційно-інвестиційної політики

Мета статті полягає в обґрунтуванні сучасних підходів до формування державної інноваційно-інвестиційної політики. При аналізі, систематизації та узагальненні наукових праць багатьох учених було розглянуто існуючі теоретичні підходи до державного регулювання інноваційно-інвестиційної діяльності, що здійснюється з метою реалізації економічної, науково-технічної та соціальної політики виходячи з цілей та показників економічного і соціального розвитку України. У результаті дослідження було доведено об'єктивну необхідність забезпечувати стратегічну інноваційно-інвестиційну трансформацію національної економіки та її основних компонентів. Сформульовано комплексні взаємозв'язані завдання державної інноваційно-інвестиційної політики. Запропоновано систему формування державної інноваційно-інвестиційної політики. Подальші дослідження в даному напрямі мають забезпечити базу для стратегічної інноваційно-інвестиційної трансформації національної економіки та її основних компонентів і, як наслідок, – постійного оновлення таких основних її властивостей, як конкурентоспроможність, енергоефективність, здатність до саморозвитку та ін.

**Ключові слова:** інновації, інвестиції, інноваційна політика, інвестиційна політика, державне регулювання, інноваційно-інвестиційна трансформація національної економіки.

**Рис.:** 1. **Бібл.:** 11.

**Бабич Володимир Дмитрович** – аспірант, кафедра економіки та менеджменту, Харківський національний університет ім. В. Н. Каразіна (пл. Свободи, 4, Харків, 61022, Україна)

**E-mail:** babych\_vd@mail.ru

УДК 330.341.1:330.322

## Бабич В. Д. Современные подходы к формированию государственной инновационно-инвестиционной политики

Цель статьи заключается в обосновании современных подходов к формированию государственной инновационно-инвестиционной политики. При анализе, систематизации и обобщении научных трудов многих ученых были рассмотрены существующие теоретические подходы к государственному регулированию инновационно-инвестиционной деятельности, которая осуществляется с целью реализации экономической, научно-технической и социальной политики исходя из целей и показателей экономического и социального развития Украины. В результате исследования была доказана объективная необходимость обеспечения стратегической инновационно-инвестиционной трансформации национальной экономики и ее основных компонентов. Сформулированы комплексные взаимосвязанные задания государственной инновационно-инвестиционной политики. Предложена система формирования государственной инновационно-инвестиционной политики. Дальнейшие исследования в данном направлении должны обеспечить базу для стратегической инновационно-инвестиционной трансформации национальной экономики и ее основных компонентов и, как следствие, – постоянного обновления таких ее основных свойств, как конкурентоспособность, энергоэффективность, способность к саморазвитию и др.

**Ключевые слова:** инновации, инвестиции, инновационная политика, инвестиционная политика, государственное регулирование, инновационно-инвестиционная трансформация национальной экономики.

**Рис.:** 1. **Библ.:** 11.

**Бабич Владимир Дмитриевич** – аспирант, кафедра экономики и менеджмента, Харьковский национальный университет им. В. Н. Каразина (пл. Свободы, 4, Харьков, 61022, Украина)

**E-mail:** babych\_vd@mail.ru

UDC 330.341.1:330.322

## Babych V. D. Contemporary Approaches to Development of the Innovation-Investment Policy of the State

The article is aimed to substantiate contemporary approaches to development of the innovation-investment policy of the State. During the analysis, systematizing and synthesis of scientific works by many scientists, the existing theoretical approaches to the public regulation of innovation-investment activities have been considered with a view to the implementation of economic, scientific-technical and social policy on the basis of the goals and indicators of economic and social development of Ukraine. The study has been proven an objective necessity to ensure the strategic innovation-investment transforming the national economy and its main components. Comprehensive interrelated tasks of the innovative-investment policy of the State have been formulated. A system of establishing the innovation-investment policy of the State has been proposed. Further research in this area should provide a basis for strategic innovation-investment transforming the national economy and its main components and, consequently, – constantly updating its basic properties such as competitiveness, energy efficiency, capacity for self-development, etc.

**Key words:** innovations, investment, innovation policy, investment policy, public regulation, innovation and investment transforming the national economy.

**Pic.:** 1. **Bibl.:** 11.

**Babych Volodymyr D.** – Postgraduate Student, Department of Economics and Management, V. N. Karazin Kharkiv National University (pl. Svobody, 4, Kharkiv, 61022, Ukraine)

**E-mail:** babych\_vd@mail.ru

В умовах сьогодення можна простежити невинне зростання залежності динаміки розвитку економічної системи держави від технологічних перетворень, що відбуваються на базі інноваційної діяльності. Тому найвизначнішим фактором розвитку та конкурентоспроможності державної економічної системи стає формування, розвиток та ефективне використання інноваційного потенціалу держави. Однак, незважаючи на розуміння цих істин та роки трансформаційних перетворень в економіці, Україна так і не змогла досягти рівня розвинених країн за параметрами інноваційного

розвитку, особливо в наукомістких видах економічної діяльності.

Зважаючи на розуміння пріоритетності розвитку економічної системи держави на науково-технічних, наукових та інноваційних засадах і спрямованість державної політики на модель інноваційного розвитку економіки, особливої актуальності набуває вирішення проблем, пов'язаних з формуванням, удосконаленням та реалізацією механізму управління інноваційною діяльністю. Також не менш актуальним є вдосконалення інвестиційної політики, пріоритетом якої має бути реалізація

проголошеної моделі розвитку економіки, яка у симбіозі з інноваційною політикою повинна створити якісно нову систему державного управління інвестиційно-інноваційною діяльністю, яка і стане рушійною силою подальших перетворень в економічній системі України. Лише реформування системи управління інвестиційно-інноваційними процесами може стати визначальним чинником і запорукою сталого економічного розвитку, виведення конкурентоспроможності національного виробництва на якісно новий рівень і, як наслідок, – соціальної благонадійності суспільства.

Останні десятиліття проблеми інноваційного розвитку були предметом особливої уваги економістів усього світу. Дослідженням економічної сутності науково-технічних розробок та інновацій займалися вітчизняні науковці В. Геєць, С. Глазьев, Ю. Бажал, М. Корецький, Б. Малицький, М. Д. Василенко, В. Новожилов, В. Соловійов, С. Валдайцев, О. М. Вінник, П. Завалін, А. Гальчинський, Д. Кокурін, А. Поручник, Н. Гончарова, А. Пересада, Н. Кондратьєв, Г. Калитич, Л. Безчасний; іноземні вчені: П. Друкер, Й. Шумпетер, Д. Белл, Є. Денісон, Т. Кун, Е. Менсфілд, М. Портер, Д. Саха, Є. Янг, Д. Львов, О. Анчишкин, С. Глаз'єв, О. Динкіна, О. Кругліков, О. Кутейников, Р. Молодцова та ін.

Метою даної статті є обґрунтування сучасних підходів до формування державної інноваційно-інвестиційної політики. Національна наука і техніка розглядаються зараз як найважливіші засоби, що забезпечують всебічне благополуччя держав у сучасному періоді світової економічної конкуренції.

**С**истема управління національним господарством здійснюється за допомогою основних форм, методів і важелів використання економічних законів, а також розвитку основної продуктивної сили, формування потреб людини, створення стимулів і узгодження соціально-економічних інтересів основних соціальних груп. Основними підсистемами систем господарського механізму є державне регулювання, корпоративна планованість і ринкове саморегулювання. Домінуючою підсистемою системи господарського механізму в сучасних умовах є державне регулювання економіки. Оптимальне об'єднання підсистем і властивих їм форм, методів і важелів забезпечує можливість планованого і пропорційного розвитку національного господарства.

Досвід розвинених країн світу підтверджує, що ключова роль у забезпеченні умов інноваційного розвитку, формуванні національної інноваційної системи належить державі, яка встановлює стратегічні цілі, забезпечує ресурсну підтримку, зокрема бюджетне фінансування, податкове стимулювання, кредитування тощо [10].

Визначальне значення для суспільства інновації, а разом із ними й інтенсивний тип розвитку економіки в цілому, придбали в період «холодної» війни, в умовах протистояння двох світових держав – СРСР і США, коли форсовані дослідження в галузі озброєння дозволили розглядати інновації як індикатор технічної думки, творчих можливостей і здібностей країни інтенсивно розвиватися. У цей час у США та інших західних кра-

їнах почався перехід до четвертого (для нього характерне збільшення електроприладів, у т. ч. побутового значення, створення глобальної системи телекомунікації на основі телефонного і радіозв'язку, розвиток нафтохімії, початок дослідження космосу), а потім вже і до п'ятого технологічного устрою. При цьому ресурсодобувні галузі вже не відіграють визначальної ролі в економіці цієї країни. Сьогодні у світовій економічній літературі підкреслюється, що на зміну «технологічній» економіці прийде «інформаційна» економіка, або економіка, заснована на знаннях. У зв'язку з цим основна увага держав зосереджена на створенні стратегічних планів розвитку територій, змінюється співвідношення між виробничими і високотехнологічними галузями промисловості, активізується інноваційна діяльність на промислових підприємствах [6].

Сьогодні інноваційний тип економічного розвитку є тим підґрунтям, що визначає економічну могутність країни та її місце в міжнародному поділі праці [5].

Тобто основним чинником сталого економічного розвитку та соціальної благонадійності є наука та інноваційна діяльність. Науково-технічний потенціал країни створюється зусиллями національно-технічних організацій і світових досягнень науки і техніки. Від науково-технічного потенціалу країни залежать рівень і темпи науково-технічного прогресу [11].

Аналіз та оцінка науково-технічного потенціалу дозволяють зробити висновки про рівень економічного розвитку країни та її галузей, ступень її науково-технічної самостійності, можливості економічного і науково-технічного співробітництва.

**К**лючовим чинником розвитку технологічного устрою є пошук нових технологій, нових способів задоволення потреб споживачів, тобто пошук інновацій. Значущість інноваційної діяльності для економіки окремої країни полягає в її участі в процесі формування валового національного продукту. Саме здатність країни витягати інтелектуальну ренту від зовнішньої торгівлі при одночасному підвищенні ефективності власної виробничої бази вивела багато індустріальних країн у лідери на світовому ринку. Економічна система, заснована на інноваціях, базується на таких принципах: економічне самовизначення особи; право власності; рівність економічних прав; економічна свобода; свобода ціноутворення; наявність ринків праці, товарів, капіталу; державне регулювання економіки.

На сучасному етапі розвитку світових інтеграційних процесів в економіці України, з її стрімкими науково-технічними потребами, своєчасне і повне забезпечення фінансовими ресурсами інноваційної діяльності набуває особливого значення [3]. Таким чином, одним із базових чинників стабільного функціонування національної економіки є інвестиції.

Стимулювання інвестиційних процесів та вдосконалення управління інвестиційною діяльністю в умовах формування ринкових відносин господарювання мають першочергове значення для забезпечення економічного зростання. Інвестиційні процеси в Україні відбуваються

за допомогою взаємопов'язаних державних і недержавних, фінансових та нефінансових інституцій [7].

Активізація інвестиційних процесів в національній економіці безпосередньо пов'язана зі станом інституційного середовища, яке є сукупністю економічних, політичних, соціальних та юридичних правил, що створюють базис для виробництва, обміну і розподілу в масштабах національної економіки. Головна роль у формуванні таких правил, що складають її основу, належить державі.

Сьогодні не існує жодної країни у світі, яка б відмовилась від державного втручання в економічні процеси. З цією метою держава використовує потужні інструменти впливу на економічне зростання [4].

Державне регулювання інвестиційної діяльності здійснюється з метою реалізації економічної, науково-технічної та соціальної політик, виходячи з цілей та показників економічного і соціального розвитку України, державних і регіональних програм розвитку економіки, державного і місцевих бюджетів, зокрема передбачених у них обсягів фінансування інвестиційної діяльності. Цей процес включає управління державними інвестиціями, а також регулювання умов інвестиційної діяльності і контроль за її здійсненням усіма інвесторами та учасниками інвестиційної діяльності [9].

Успішне здійснення модернізації української економіки вимагає проведення послідовної системної державної політики, спрямованої на радикальне збільшення обсягу інвестицій та його спрямування насамперед на технологічне оновлення існуючих виробничих потужностей та створення нових інноваційних виробництв. В умовах дефіциту інвестиційних ресурсів у реальному секторі національної економіки, обмежених можливостей державного інвестування та наявності низки ризиків для продовження висхідних тенденцій інвестиційної діяльності державі необхідно задіяти широкий арсенал механізмів та інструментів, спрямованих на стимулювання інвестиційної діяльності корпоративного сектора економіки, залучення внутрішніх і зовнішніх інвестиційних ресурсів та створення ефективної системи управління інвестиційними процесами [2].

Економічну основу науково-технічної та інноваційної політики складає ставлення держави до науково-технічної та інноваційної сфер національного господарства, до об'єднань людей, зайнятих науковою, науково-технічною та інноваційною діяльністю, а також до результатів наукової, науково-технічної та інноваційної праці. Це ставлення держави відображається в знанні та розумінні державним апаратом ролі та значення науки, продуктів наукової та науково-технічної діяльності в державній економічній системі, а також у здатності найбільш ефективного спрямування усіх існуючих та потенціальних можливостей науково-технічної та інноваційної сфер на досягнення тактичних і стратегічних цілей соціально-економічної політики держави.

У рамках єдиної цілісної політики економічного зростання державна інвестиційна й інноваційна політики пов'язані та взаємодіють з іншими політиками соціально-економічної спрямованості (промислової, структурної, фінансової та ін.). Для інших політик інвестиційна

й інноваційна політики в сучасних умовах є основою, оскільки результати інвестиційної та інноваційної діяльності є рушійною силою в усіх сферах і галузях економіки. Тобто інноваційна політика формує вектор розвитку всієї економіки та її підсистем, а інвестиційна політика забезпечує досягнення цілей у рамках сформованого вектора розвитку.

Державна інвестиційна та інноваційна політики, будучи підсистемами соціально-економічної політики держави, функціонують і розвиваються значною мірою автономно, а, отже, потребують розробки спеціальних механізмів реалізації. Будучи автономними, державна інвестиційна та інноваційна політики по своїх цілях і завданнях не повинні суперечити цілям і завданням усієї соціально-економічної політики, але і не можуть зводитися до останніх з причини особливої ролі результатів інвестиційної та інноваційної діяльності в сталому соціально-економічному розвитку держави та реалізації тактичних і стратегічних цілей соціально-економічної політики держави. Тобто цілі й завдання інвестиційної та інноваційної політики корелюються з цілями і завданнями соціально-економічної політики, а не є їх точним відображенням.

Державна інвестиційна та інноваційна політики значною мірою реалізуються через інші політики соціально-економічної спрямованості, будучи їх невід'ємними складовими. Отже, при розробці концепції та механізмів реалізації цих політик важливе місце займають злагодженість та скоординованість діяльності усіх підсистем соціально-економічної політики та органів, діяльність яких спрямована на її розробку та реалізацію. Потрібне чітке делегування завдань на усіх рівнях реалізації стратегії соціально-економічного розвитку.

Державна інвестиційна та інноваційна політики пріоритетні серед інших політик в галузі економіки, але й вони формуються і реалізуються переважно за пріоритетами: галузевим, техніко-технологічним, науковим, інноваційним і т. д. Інвестиційні та інноваційні пріоритети зумовлюються станом і пріоритетами виробничої сфери, а останні – соціальними пріоритетами, ієрархією потреб людини в сукупності, що динамічно змінюються.

Державна інноваційно-інвестиційна політика виражає політико-економічну спрямованість інноваційно-інвестиційної діяльності й реалізується через систему заходів, що формують державне інноваційно-інвестиційне регулювання [2].

Із соціально-економічної точки зору державна інноваційно-інвестиційна політика – це форма найбільш результативного виконання державою своїх основних функцій по відношенню до наукової, науково-технічної, інноваційної та інвестиційної сфер, а також засіб забезпечення розвитку всіх інших видів діяльності, з урахуванням їх потреб та особливостей. Вона спрямована на якнайповніше і ефективніше використання існуючих і можливих ресурсів економічної системи держави для досягнення соціальних, економічних, екологічних і політичних цілей розвитку суспільства в тактичному і стратегічному планах.

Формування інноваційно-інвестиційної політики практично повністю забезпечується державою відповідно до його основних функцій (рис. 1). Реалізація ж здійснюється комплексним механізмом, що поєднує в собі

державні форми і методи дії на ефективність інноваційно-інвестиційної діяльності, а також ринкові механізми, можливості впливу на інноваційно-інвестиційну сферу громадських організацій і самоорганізації людей.

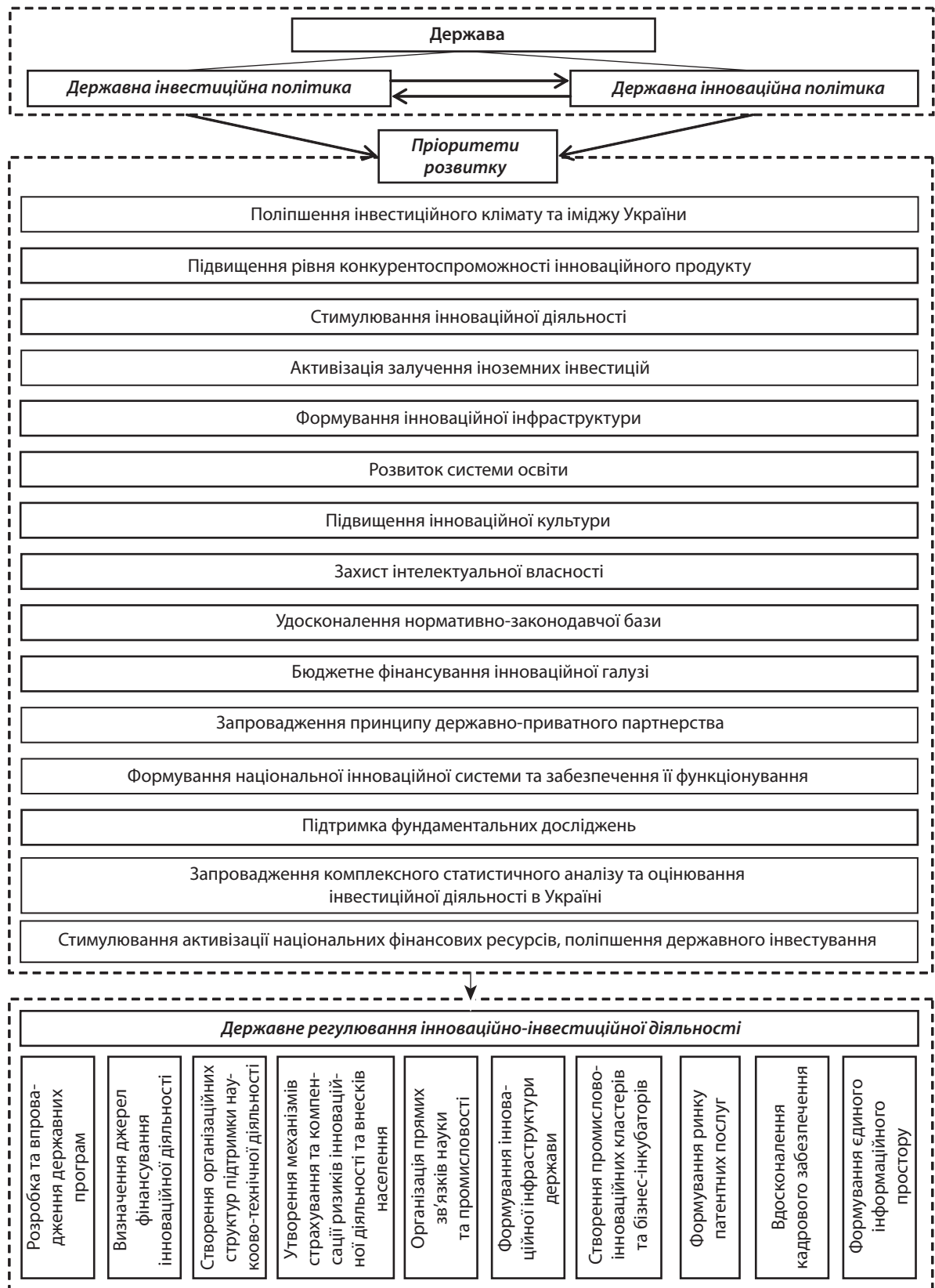


Рис. 1. Система формування державної інноваційно-інвестиційної політики

У світлі техніко-економічного розвитку в одній країні може спостерігатися відразу декілька технологічних устроїв, час зародження наступного устрою практично завжди співпадає з наявністю залишкових явищ попередніх устроїв.

Рух до технологічного перетворення неможливий без створення відповідних організаційних інститутів, що сприяють активізації комерціалізації нововведень, стимулюючи конкуренцію між підприємствами. Саме вони разом з розвитком інноваційної діяльності дозволяють нам зробити висновок про міру техніко-економічного розвитку держави.

**Р**инок не може розв'язати проблему довгострокових ризикових інвестицій, тому ці функції повинна взяти на себе держава. Важливим засобом активізації інноваційної, а як наслідок – й інвестиційної політики є створення дієвого організаційно-економічного механізму управління інноваціями та інвестиціями у виробництві. Цей механізм повинен забезпечувати першочергову реалізацію високоефективних проєктів, що базуються на новітніх досягненнях науково-технічного прогресу.

Створення такої економічної системи необхідно починати з регіонального та галузевого рівнів, де значення інноваційної діяльності проявляється найширше.

Можливі тактичні та стратегічні напрями формування інноваційного типу розвитку багато в чому визначаються напрямами цього виду діяльності на макрорівні (під макрорівнем ми розуміємо сукупність галузей, регіонів, міжрегіональних об'єднань, корпорацій, підприємств), а також статусом регіонів, рівнем їх самостійності та ресурсного забезпечення. Це обумовлює індивідуальний характер вибору напрямів [1].

## ВИСНОВКИ

Таким чином, для досягнення сталого економічного розвитку національної економіки, досягнення гідного рівня конкурентоспроможності державної економічної системи в сучасному глобалізованому світі вкрай необхідне вдосконалення та реалізація інноваційно-інвестиційної моделі розвитку, в якій ключову роль відіграє формування системи державної інноваційно-інвестиційної політики. Одною з ключових функцій державної інноваційно-інвестиційної політики є функція забезпечення, тобто формування на базі державної інноваційно-інвестиційної політики підґрунтя для сталого розвитку економічної системи в цілому. Інноваційно-інвестиційна політика держави формує вектори розвитку національної економіки, а її реалізація створює науково-технічні, інноваційні та інвестиційні засоби досягнення цілей та завдань, поставлених у межах сформованих векторів розвитку. Визначені в роботі пріоритети розвитку інноваційно-інвестиційної діяльності та завдання державного регулювання інноваційно-інвестиційної діяльності, що складають систему формування державної інноваційно-інвестиційної діяльності, дозволять найефективніше реалізувати інноваційно-інвестиційну модель розвитку та досягти сталого економічного розвитку національної економіки. ■

## ЛІТЕРАТУРА

- 1. Баринов В. М.** Организационно-экономический механизм стимулирования инновационной деятельности посредством налоговых инструментов : дисс. ... канд. экон. наук : 08.00.05, 08.00.10 / В. М. Баринов. – Ставрополь, 2010. – 173 с.
- 2. Бова Т. В.** Формування засад державної інноваційно-інвестиційної політики України / Т. В. Бова // Наукові розвідки з державного та муніципального управління. – 2013. – № 2. – С. 1 – 12.
- 3. Винокурова О. І.** Стратегія розвитку державної інноваційної діяльності в Україні / О. І. Винокурова // Теорія та практика державного управління. – 2010. – Вип. 2. – С. 1 – 4.
- 4. Ілляшенко С. М.** Інвестиційна політика держави як інструмент економічного розвитку країни / С. М. Ілляшенко // Сталій розвиток економіки. – 2013. – № 2 (19). – С. 207 – 210.
- 5. Калашник Т. Є.** Проблеми інноваційно-інвестиційного розвитку України в сучасних умовах / Т. Є. Калашник, І. Ф. Лісна // Бізнес Інформ. – 2014. – № 1. – С. 60 – 64.
- 6. Криворучко Н. Ю.** Совершенствование государственного регулирования инновационной деятельности в промышленности : дисс. ... кан. экон. наук: 08.00.05 / Н. Ю. Криворучко. – Хабаровск : ДАГС, 2006. – 155 с.
- 7. Остафіль О. В.** Управління інвестиційними процесами на ринку фінансових послуг України : автореф. дис. ... канд. экон. наук: 08.00.03/ О. В. Остафіль ; Львівський національний університет імені Івана Франка. – Л., 2007. – 25 с.
- 8.** Пріоритети інвестиційної політики у контексті модернізації економіки України: аналітична доповідь / А. П. Павлюк, Д. С. Покришка, Я. В. Белінська, О. О. Молдован, Д. В. Ляпін, Н. С. Медведкова, Є. О. Медведкіна, О. О. Єгорова ; Національний інститут стратегічних досліджень. – К., 2013. – 48 с.
- 9.** Закон України «Про інвестиційну діяльність». Прийнятий Верховною Радою України 18 вересня 1991 р. № 1561-XII (зі змінами станом на 15 квітня 2014 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [www.zakon.rada.gov.ua](http://www.zakon.rada.gov.ua)
- 10.** Про Рекомендації парламентських слухань на тему: «Стратегія інноваційного розвитку України на 2010 – 2020 роки в умовах глобалізаційних викликів»: Постанова Верховної Ради України від 21 жовтня 2010 р. № 2632-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/>
- 11. Ткаленко Н. В.** Структура науково-технічного потенціалу України / Н. В. Ткаленко // Вісник ЖДТУ. Серія: Економічні науки. – 2011. – № 2 (56). – С. 137 – 140.

**Науковий керівник – Родченко В. Б.,** доктор економічних наук, професор кафедри економіки та менеджменту Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна

## REFERENCES

- Barinov, V. M. "Organizatsionno-ekonomicheskii mekhanizm stimulirovaniia innovatsionnoy deiatelnosti posredstvom nalogovykh instrumentov" [Organizational-economic mechanism to stimulate innovation by means of tax instruments]. *Diss. ... kand. ekon. nauk: 08.00.05, 08.00.10*, 2010.
- Bova, T. V. "Formuvannia zasad derzhavnoi innovatsiino-investytsiinoi polityky Ukrainy" [Formation of the principles of the state policy innovation and investment in Ukraine]. *Naukovi rozvidky z derzhavnoho ta munitsypalnoho upravlinnia*, no. 2 (2013): 1-12.
- Illiashenko, S. M. "Investytsiina polityka derzhavy iak instrument ekonomichnoho rozvytku krainy" [The investment policy of the state as an instrument of economic development]. *Stalyi rozvytok ekonomiky*, no. 2 (19) (2013): 207-210.
- Kalashnyk, T. Ye., and Lisna, I. F. "Problemy innovatsiino-investytsiinoho rozvytku Ukrainy v suchasnykh umovakh" [Problems

innovation and investment development of Ukraine in the modern world]. *Biznes Inform*, no. 1 (2014): 60-64.

Krivoruchko, N. Yu. "Sovershenstvovanie gosudarstvennogo regulirovaniia innovatsionnoy deiatelnosti v promyshlennosti" [Perfection of state regulation of innovation in the industry]. *Dis. ... kand. ekon. nauk: 08.00.05*. Khabarovsk (2006): 155.

[Legal Act of Ukraine] (1991). <http://zakon.rada.gov.ua/>

[Legal Act of Ukraine] (2010). <http://zakon4.rada.gov.ua/>

Ostafil, O. V. "Upravlinnia investytsiynymy protsesamy na rynku finansovykh posluh Ukrainy" [Management of investment processes in financial services in Ukraine]. *Avto ref. dys. ... kand. ekon. nauk: 08.00.03*, 2007.

Pavliuk, A. P. et al. *Priorytety investytsiinoi polityky u konteksti modernizatsii ekonomiky Ukrainy* [Priorities investment policy in the context of the modernization of Ukraine's economy]. Kyiv, 2013.

Tkalenko, N. V. "Struktura naukovo-tekhnichnoho potentsialu Ukrainy" [The structure of scientific and technical potential of Ukraine]. *Visnyk ZhDTU. Seriya "Ekonomichni nauky"*, no. 2 (56) (2011): 137-140.

Vynokurova, O. I. "Stratehiia rozvytku derzhavnoi innovatsiinoi diialnosti v Ukraini" [State Innovation Strategy Development in Ukraine]. *Teoriia ta praktyka derzhavnoho upravlinnia*, no. 2 (2010): 1-4.

УДК 330.567.322.012

## МЕХАНІЗМ ТРАНСФОРМАЦІЇ ДОХОДІВ НАСЕЛЕННЯ В ІНВЕСТИЦІЇ

© 2015 ОДИНЦОВА Т. М.

УДК 330.567.322.012

### Одинцова Т. М. Механізм трансформації доходів населення в інвестиції

*Метою статті є дослідження механізму трансформації доходів населення в інвестиції та розробка пропозицій щодо підвищення ефективності залучення заощаджень в умовах нестабільності грошово-кредитного ринку України. У статті виокремлюються ключові фактори, що сприяють трансформації заощаджень населення в інвестиції, та причини, які стримують цей процес в умовах економіки України. Також розглядається проблема економічної рівноваги, в умовах якої створюється відповідність рівня інвестицій рівню заощаджень. Пропонуються можливі шляхи залучення заощаджень у реальний сектор економіки. Рівнем реалізації інвестиційної діяльності за рахунок заощаджень та доходів населення визначаються темпи економічного зростання в країні.*

**Ключові слова:** доходи, витрати, соціальні трансферти, заощадження, інвестиції, економічна рівновага, експорт, економічне зростання.

**Табл.:** 4. **Формул:** 6. **Бібл.:** 7.

**Одинцова Тетяна Михайлівна** – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри фінансів і кредиту, Інститут магістерської та післядипломної освіти Університету банківської справи Національного банку України (вул. Андріївська, 1, Київ, 04070, Україна)

**E-mail:** [Odinzova88@rambler.ru](mailto:Odinzova88@rambler.ru)

УДК 330.567.322.012

### Одинцова Т. М. Механизм трансформации доходов населения в инвестиции

*Целью статьи является исследование механизма трансформации доходов населения в инвестиции и разработка предложений по повышению эффективности привлечения сбережений в условиях нестабильности денежно-кредитного рынка Украины. В статье выделяются ключевые факторы, способствующие трансформации сбережений населения в инвестиции, и причины, сдерживающие этот процесс в условиях экономики Украины. Также рассматривается проблема экономического равновесия, в условиях которой создается соответствие уровня инвестиций уровню сбережений. Предлагаются возможные пути привлечения сбережений в реальный сектор экономики. Уровнем реализации инвестиционной деятельности за счет сбережений и доходов населения определяются темпы экономического роста в стране.*

**Ключевые слова:** доходы, расходы, социальные трансферты, сбережения, инвестиции, экономическое равновесие, экспорт, экономический рост.

**Табл.:** 4. **Формул:** 6. **Библ.:** 7.

**Одинцова Татьяна Михайловна** – кандидат экономических наук, доцент, доцент кафедры финансов и кредита, Институт магистерского и последипломного образования Университета банковского дела Национального банка Украины (ул. Андреевская, 1, Киев, 04070, Украина)

**E-mail:** [Odinzova88@rambler.ru](mailto:Odinzova88@rambler.ru)

UDC 330.567.322.012

### Odintsova T. M. Mechanism for Transformation of the Population Incomes into Investments

*The article is aimed to study the mechanism of transformation of population incomes into investments and elaborate proposals to improve the efficiency of attracting savings in terms of the unstable monetary market of Ukraine. In the article, the key factors contributing to the transformation of population savings into investments have been allocated, as well as the reasons for the constraints of this process in the conditions of the economy of Ukraine. Also considered is the problem of economic balance, in which compliance of the level of investment with the level of savings has to be established. Possible ways to attract savings into the real sector of the economy has been proposed. Rates of economic growth in the country are determined by the level of implementation of investment activities by means of the population savings and incomes.*

**Key words:** revenues, expenditures, social transfers, savings, investments, economic balance, exports, economic growth.

**Tabl.:** 4. **Formulae:** 6. **Bibl.:** 7.

**Odintsova Tetiana M.** – Candidate of Sciences (Economics), Associate Professor, Associate Professor of the Department of Finance and Credit, Master's and Postgraduate Institute of Education, University of Banking of the National Bank of Ukraine. (vul. Andriyivska, 1, Kyiv, 04070, Ukraine)

**E-mail:** [Odinzova88@rambler.ru](mailto:Odinzova88@rambler.ru)

Перед українською економікою сьогодні стоїть глобальне завдання – відновлення та забезпечення стійкого економічного зростання. Особливо гостро вирізняється потреба відновлення фізично й морально застарілих основних виробничих фондів. Ця мета може бути досягнута, насамперед, за рахунок залучення в реальний сектор економіки країни значних обсягів валових заощаджень, тобто частини особистого

або підприємницького доходу, не витраченого на поточне споживання. Ключова роль у цьому процесі належить ринку заощаджень, що акумулює кошти дрібних і середніх інвесторів. У країнах з розвинутою ринковою економікою національні заощадження активно залучаються у виробничий процес. Заощадження, що трансформуються в інвестиції, сприяють процесу стабілізації економіки та зменшують кон'юнктурні коливання.